

ימי עיון בתנ"ך תשפ"ג

שם השיעור: תפילתו האחרונה של דוד (דבהי"א כט) במקרא, במדרש ובתרגום
שם המרצה (כתובת דוא"ל) – הרב ד"ר יונתן פיינטוך (tani700@gmail.com)

תלמוד בבלי ברכות נ"ח ע"א

רבי שילא נגדיה לההוא גברא דבעל נכרית. אזל אכל ביה קורצי בי מלכא, אמר: איכא חד גברא ביהודאי דקא דיין דינא בלא הרמנא דמלכא. שדר עליה פריסתקא, כי אתא אמרי ליה: מה טעמא נגדתיה להאי? אמר להו: דבא על חמרתא. אמרי ליה: אית לך סהדי? אמר להו: אין. אתא אליהו, אדמי ליה כאיניש, ואסהיד. אמרי ליה: אי הכי בר קטלא הוא! אמר להו: אנן מיומא דגלין מארעין לית לן רשותא למקטל, אתון - מאי דבעיתון עבדו ביה. עד דמעייני ביה בדינא, פתח רבי שילא ואמר: (דברי הימים א' כ"ט) לך ה' הגדלה והגבורה וגו'. אמרי ליה: מאי קאמרת? אמר להו: הכי קאמינא - בריך רחמנא דיהיב מלכותא בארעא כעין מלכותא דרקיעא, ויהב לכו שולטנא ורחמי דינא. אמרו: חביבא עליה יקרא דמלכותא כולי האי! יהבי ליה קולפא, אמרו ליה: דון דינא. כי הוה נפיק, אמר ליה ההוא גברא: עביד רחמנא ניסא לשקרי הכי? אמר ליה: רשע! לאו חמרי איקרו? דכתיב (יחזקאל כ"ג) אשר בשר חמורים בשרם. חזייה דקאזיל למימרא להו דקרינהו חמרי, אמר: האי רודף הוא, והתורה אמרה: אם בא להרגך - השכם להרגו, מחייה בקולפא וקטליה...

תרגום:

רבי שילא הלכה איש שבעל נכרית.

הלך (האיש) והלשין עליו למלך.

אמר: יש איש אחד מהיהודים שדן דין ללא רשות של המלך.

שלח (המלך) להביא אותו (את רבי שילא).

כשבא אמרו לו: מדוע הלקית את זה?

אמר להם: שבא על חמורה.

אמרו לו: יש לך עדים?

אמר להם: כן. בא אליהו, נדמה לו כאדם והעיד.

אמרו לו: אם כך – בן מוות הוא!

אמר להם: אנחנו, מיום שגלינו מארצנו אין לנו רשות להמית, אתם – מה שתרצו עשו בו.

עד שהם מעיינים בדין פתח ר' שילא ואמר: לך ה' הגדולה וכו' (דברי הימים א' כ"ט).

אמרו לו: מה אמרת?

אמר להם: כך אמרתי: ברוך ה' שנתן מלכות בארץ כעין המלכות ברקיע, ונתן לכם שלטון ואהבת הדין.

אמרו: חביב עליו כבוד המלכות כל כך! נתנו לו אלה ואמרו לו: דון דין.

כאשר יצא אמר לו אותו האיש: עשה ה' נס לשקרן כך?

אמר לו: רשע! האם לא נקראו חמורים? שכתוב: אשר בשר חמורים בשרם.

ראהו שהולך לומר להם שקרא להם חמורים, אמר: זה רודף הוא, והתורה אמרה אם בא להרגך השכם להרגו.

הכהו באלה והרגו.

ימי עיון בתנ"ך תשפ"ג

דילק'ה מלכותא ברקיעא ומתנטל על פלהון מלאכיא דבשמיא ועל כל דמתמן לרישא בארעא...
ויקרא דמלכיא ושליטא מן קדמך מתיהב להון ואנת שליט בכלא... (תרגום לדברי הימים א' כ"ט, יא-יב)

תרגום לעברית: שלך ה' המלכות בשמים, ומתנשא על כל המלאכים בשמים, ועל כל מי שמתמנה לראש (=שליט) בארץ...
וכבוד המלכים והשליטים מלפניך ניתן להם ואתה שולט בכולם